

tikus elmékedései. Válogatott publicisztika, szerk. SCHÖPFLIN Gyula, 1994.

Ir. MCsill ~ száma, 1941; KAMPISNÉ DEDINSZKY Iza-bella, ~ irodalmi munkássága, 1943; GELLÉRT Oszkár, VIDOR Miklós, A hetvenöt éves ~, 1947; WALDAPFEL József, ~, AkÉrt 1950; ILLÉS Endre, Krétarajzok, 1957; VAS István, Évek és művek, 1958; KOSZTOLÁNYI Dezső, Írók, festők, tudósok, 1958; KOMLÓS Aladár, A Nyugat kritikásai, MTud 1963; FÜLÖP László, ~ pályaképe, Debrecen, 1993. F. É.

SCHÖPFLIN Gyula; írói nevén *Nagypál István* (Bp., 1910. aug. 24.): újságíró. Schöpflin Aladár fia. 1932-ben a bp.-i egyetem m.–angol szakán szerzett diplomát. 1931-ben kommunista szervezkedésért több hónapi fogházra ítélték. 1933–35-ben a Révai Könyvkiadó lektora, 1938–44-ben gyári tisztviselő. 1945-től a M. Rádió műsorigazgatója. 1949–50-ben nagykövet Svédo.-ban. 1950-ben lemondott, Angliába költözött. 1954–62-ben Skóciában gyári tisztviselő volt, 1964–1979 között Londonban műszaki főiskolán tanított. Szamizdat írásokat angolra fordított.

M. Budapest nem felel, r., 1941; Börzsönyi hó, elb., 1945; A korszerű rádió, 1947; A korszerű rádió dramaturgiája, 1948; Székiáltó, önéletrajz, Párizs, 1983. N. Cs.

SCHRAM Ferenc (Letenye, 1923. okt. 5.–Bp., 1975. júl. 26.): néprajzkutató, művelődéstörténész. Nagykanizsán és Gödöllőn járt gimnáziumba. A bp.-i jogi egyetemen és a Zeneakadémián tanult. 1948-ban fejezte be tanulmányait. 1951-től a Népművészeti Intézet, 1959–60-ban a Néprajzi Múz., 1961–62-ben az OSZK, 1963-tól a Mezőgazdasági Múz. munkatársa volt. Feltárta és közzétette a mo.-i boszorkányperek anyagát.

M. Magyar népballadák, bev. KATONA Imre, 1955; Bevezető népekeinkhez [1958]; 1790–1819 közötti körözlevelek nyelvi és néprajzi adatai, 1964; Magyarországi boszorkányperek, 1529–1768, 1–2, 1970, 1983; 1–3, a 3. kötetet szerk. NAGY Ilna, TÁRKÁNY SZÜCS Ernő, 1970–1982; Turai népszokások, Szentendre, 1972.

Ir. KATONA Imre, ~, Ethn 1976.

Bá. J.

SCHREIBER János György (Modor, a 17. sz. vége–18. sz. közepe): helytörténész. A bécsi egyetemen tanult. Szülővárosát leíró munkáját Szerdahelyi Gábor bírálta (*Colloquium*, Kassa, 1721).

M. Descriptio liberae ac regiae civitatis Hungariae Inferioris Modor, adumbrata et concinnata, Zittau, 1719. W. I.

SCHUBERT, Johannes (Sopron, ?–Sopron, 1664. ?): evangélikus egyházi író. 1640-től Sopron német lelkésze. 1649-ben apjának, a Sopron vidéki német ev. egyházm. seniorának halála után esperessé választották. Apjának temetésére *Euthanasia* címmel gyászódát komponált. 1658. júl. 11-én a m. gimnázium új helyiségének megnyitóján a Dávidról és a frigszekrényről szóló latin darabot ~ átdolgozásában adták elő. Vg. I.

SCHULEK Tibor (Bp., 1904. febr. 3.–Bp., 1989. máj. 14.): irodalomtörténész. Ev. lelkész és m.–német–angol szakos tanár volt. 1938-ban Pécssett teológiai doktorrá avatták. 1963-ban lemondatták lelkészi állásáról, ekkor az MTA Irodalomtudományi Intézetének munkatársa lett.

M. Bornemisza Péter, 1939; Régi magyar imádságok, Győr, 1941; Tükördarabok a Sch. család múltjából, Kassa, 1943; Régi magyar istenes énekek, Győr, 1945 (Sulyok Imrével); A keresztyéni gyülekezetben való isteni dicséret, Várad, 1556, 1975.

Ir. NEMESKÜRTY István, ~, ItK 1989.

P. L.

SCHULHOF Izsák (Prága, 1650 k.–Prága, 1733. jan. 19.): krónikaíró, a budai zsidó közösség egyik vezetője. Budán élte át az 1683. és 1686. évi ostromot.

M. Budai krónika [1686], kiad. SZAKÁLY Ferenc, 1979.

H. E.

SCHULLER, Georg (Nagyszeben, ?–Nagyszeben, 1767. márc. 13.): útleíró. Szülővárosában tanult, majd bejárta Európát, Keletet, Jávára is eljutott. 1699-ben hazatért, aranyműves lett. 1725–1739 között Szerdahelyt királybíró volt. 1742-ben nemesi rangot kapott. Latin történeti följegyzése és német útleírása kéziratban maradt.

Kiad. Beschreibung einer Reise nach Java in den Jahren 1696–1699 von ~, kiad. SEIWERT, Gustav, ArchivSiebLk 1867. M. I.

SCHULTZ August →BIRÁNYI Ákos

SCHULTZ, Daniel (Bártfa?, ?–Kassa, 1629. ?): nyomdász. A bártfai Klöss-műhely alkalmazottja. 1614-ben Klöss-szel Lőcsén